

3. *Дмитриева Е. И.* О перспективах и возможностях дистанционного обучения иностранным языкам с использованием компьютерных телекоммуникационных сетей // Иностранный язык в школе. — 1997. — № 2. — С. 11 — 15.

4. *Околенов О. П.* Процесс обучения в системе дистанционного образования // Эл. журнал «Дистанционное образование». — 2000. — №3. — С. 41.

5. Технологічність як основний методичний підхід до створення курсів дистанційного навчання через Інтернет // Матеріали Другої Всеукраїнської конференції молодих науковців «Інформаційні технології в науці та освіті». — Черкаси, 2000. — С. 18.

Паценко О. Ю., канд. екон. наук, доцент
кафедри міжнародної економіки

ВИКОРИСТАННЯ НАУКОВИХ РОЗРОБОК У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА»

Використання власних наукових розробок при викладанні дисциплін гуманітарного циклу (в даному випадку, для студентів непрофільних спеціальностей, Міжнародна економіка, 5 кредитів) представляється важливим з точки зору наступних аргументів: дозволяє задіяти когнітивний рівень пізнавального процесу; виокремити студентів, які цікавляться науковими розробками; дозволяє закріпити одну з найважливіших складових процесу навчання — вміння ставити питання.

Наприклад, при читанні теми «Міжнародні інвестиції» великої уваги приділяється факторам, які впливають на результативність міжнародних інвестиційних процесів для країни. Обговоренню підлягають теорії міжнародного інвестування, положення щодо ролі ТНК у цих процесах тощо. В ході обговорення теми на лекційних та семінарських заняттях можливим є використання імітаційного моделювання (регресійне рівняння на основі частинних коефіцієнтів кореляції) рівня річних ПІІ в залежності від низки факторів, які можуть на нього впливати і створюють позитивний імідж країни для інозем-

них інвесторів, наприклад: продуктивності праці (рівень ВВП на одного зайнятого), рівня індексу людського потенціалу, кількості патентних заявок резидентів, вартості річних потоків портфельних інвестицій, індексу зміни вартості високотехнологічного експорту, індексу споживчих цін, валютного курсу, індексу зміни зайнятості в країні. Отримані рівняння для економік Польщі, Швейцарії та України демонструють характер та щільність зв'язку вказаних вище показників, що дозволяє оцінити в першому наближенні вплив на рівень ПІІ різноманітних факторів (абсолютних вимірів, а не експертних оцінок), а він буде різним: в якості ілюстрації бралися країни, що відносяться до економік, конкурентоспроможність яких базується на володінні факторами (Україна), ефективності (Польща), інноваційності (Швейцарія). Проміжні результати, які отримуються в ході дослідження, є важливішими за кінцевий результат: сама по собі модель не дозволяє, наприклад, ранжувати країни за рівнем ПІІ, але дає уявлення про те, що з часом зв'язок ПІІ з підвищенням рівня життя, рівнем інновацій у країні стає більш щільним (значення критерію Фішера по Україні — 0,30, по Польщі — 0,18, по Швейцарії — 0,71), а деяка розбіжність результатів (автор розробки розраховував на логічний ряд Україна — Польща — Швейцарія) або потребує подальшого удосконалення моделі, або свідчить про хибність підходу, або про необхідність користуватися в оцінці іншими підходами (наприклад, такими, які застосовані у Financial Competitiveness Report від Світового економічного форуму). На основі цієї розробки можна пропонувати студентам творчі завдання, в яких буде використано більш прості статистичні методи (аналітичне групування з обчисленням середньоквадратичного відхилення), що дозволить актуалізувати знання, наприклад, економіко-математичних методів. Іншим напрямом досліджень є те, що у вказаному фрагменті ніяк не використано експертні оцінки, а отже, не досліджено впливу інформаційної складової на формування позитивного інвестиційного іміджу країни; в цій частині можна пропонувати обирати рейтингові оцінки за кожною країною, ранжувати країни за рівнем ПІІ на душу населення і досліджувати їх динаміку в залежності від зовнішніх оцінок економіки країни. Використання суміжних знань з соціальної психології (поява першою негативної оцінки, схильність до ситуативної оцінки справ у власному середовищі та диспозитивної оцінки для іншого середовища, формування систем оцінки типу «свій—чужий», атрибуція спершу негативних

факторів, а потім позитивних, пошук відповіді на питання «Чому?», а не «Що?» і «Як?») дозволяє зробити висновок про унікальність пошуку країною прийнятного рівня та якості ПІІ, необхідних їй для розвитку.

Петрашко Л. П., канд. екон. наук,
доцент кафедри міжнародного менеджменту

ЦІННІСНІ ОРІЄНТИРИ СУЧАСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ: ТРАНСФОРМАЦІЯ ВЕКТОРУ «УНІВЕРСИТЕТ — ПРОГРАМИ — ТЕХНОЛОГІЇ»

Історія нового століття, економічний розвиток, технологічні відкриття та інновації, соціальні трансформації різюче змінюють наше життя. Сучасний університет не залишається осторонь названих змін. Параметри дискусії, щодо місця і ролі Університету в суспільстві, трансформації його інституційних функцій, необхідності визнання неминучого відмирання традиційних парадигм досліджень і викладань, давно вийшли за межі національних держав і перетворилися в транснаціональні [1—8].

Аналіз сучасних як національних, так і зарубіжних тенденцій і тактичних спіралей реформування університетської освіти дозволяє зробити висновок, що названа реформа не зводиться до боротьби зі зловживаннями та аномаліями і навіть не прагне цього. Університетська реформа — це завжди створення нових традицій та звичаїв, і починається вона з визначення місця Університету.

Структурна діагностика сучасних трансформацій інституційної функції Університету дозволяє побудувати еволюційну модель розвитку Університету та визначити його ціннісні орієнтири (рис. 1).

Критика Університету — це досить легке заняття, в якому на-вряд чи є щось нове. Тому перейдемо далі до наших пропозицій